

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 27.

Z KRAKOWA DNIA 4. KWIECZNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Z Warszawy d. 25 Marca.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rosssy, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowej
Spraw wewnętrznych i Policji, postanowi-
liśmy i starowiemy:

Oddział pierwszy.

O Patentach swobody.

Art. 1. Na fabryki, rękodzielnie lub
inne pożyteczne zakłady nie zaprowadzo-
ne jeszcze w kraju albo nie dość upowsze-
chnione, pierwszym, którzy się do ich za-
łożenia zgłoszą, wydawane będą Patenta
Swobody.

Art. 2. Patenta te udzielać ma Kom-
missyia Rządowa Spraw wewnętrznych i
Policji, bądź z własnego osądzenia, bądź
na przedstawienie w Woiewództwach wła-
ściwej Kommissyi Woiewódzkiej w War-
szawie Prezydenta Muncypalności Policji.

Art. 3. Patenta te służyć tylko będą
na miejsce lub okrąg i przeciąg lat, na-
jakie w miarę ważności założenia zostaną

wydane, a do wyścia tych lat nikt w tem
mieyscu takiegoż zakładu przedsiębrać nie
może.

Art. 4. Procz tego przedsiębiereom
podobnych założeń, udzielone byż mogą
swobody przez dozwozenie placów, zabu-
dowań pustych i wszelkich ułatwień miey-
scowych.

Art. 5. Patenta te, na lat 3, 6 do 9
najdalej za stosowną przez Kommissyją
Rządową Spraw wewnętrznych i Policji
oznaczyć, a Nam do potwierdzenia podać
się mającą opłatą, wydawanemi będą.

Oddział drugi.

O Listach przyznania.

Art. 6. Listy przyznania (brevets) na
wynałzki nowe lub udoskonalenia udzie-
lać będziemy zgłaszającym się za przedsta-
wieniem Kommissyi Rządowej Spraw we-
wnętrznych i Policji.

Art. 7. Ządający takowego Listu wi-
nien zgłosić się w Woiewództwach, do wła-
ściwej Kommissyi Woiewódzkiej, w sto-
licy, do Prezydenta miasta, i tamże:

imo: Oświadczyć do protokołu, czyli
przedmiot przez niego podawany jest wy-

nalazkiem, udoskonaleniem lub tylko wniesieniem z zagranicy?

zdo. Złożyć zapieczętowany dla Komisji Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji opis dokładny zasad, środków i postępowań, które składają wynalazek lub udoskonalenie, również iak plany, przecięcia, rysunki i modele do tego należące.

gto. Oświadczyć, czy chce, ażeby wspomniony opis w całości lub w części był ogłoszony, albo nie? Jeżeli ma być ogłoszony, nikt inny tego co w tym opisie wyszczególnionem zostać, przez czas Listem przyznania objęty, pod żadnym pozorem nie będzie mocen naśladować, ani wykonywać. Jeżeli opis nie ma być ogłoszonym, zostanie w zachowaniu urzędowem; lecz w takim razie, wolno będzie komu innemu, któryby na tenże sam lub podobny wynalazek natrafił, wziąć w każdym czasie od Rządu List przyznania na uskutecznienie tegoż wynalazku.

Art. 8. Listy te wydawane będą na proste wniesienie, bez dochodzenia poprzedniczego; ani wartości przeto, ani pierwszeństwa, ani dobroci wynalazku nie zaręczają.

Art. 9. Listy wynalazku na lat 5, 10 do 15 naydalej mogą być udzielane.

Art. 10. W przypadku artykułem 7mym Nro 3cim objaśnionym, nikt inny w przeciągu lat Listem wyrażonych, wynalazku rzeczzonego nigdzie w Królestwie Polskiem wykonywać nie może, a gdyby kto inny wziął w tymże lat przeciągu List udoskonalenia w iakiej części tegoż wynalazku, takowy tylko do wyrabiania tego w części udoskonalenia prawa nabywa.

Art. 11. Po wyściu lat oznaczonych w Liście, wynalazek stanie się własnością powszechną.

Art. 12. Jeżeli właściciel Listu uczyni zlewek prawa swego, w części lub całkiem, winien będzie wspólnie z Cessyonaryuszem złożyć w Sekretaryacie Komisji Woiewódzkiej oświadczenie w tej mierze, wraz z wypisem wierzytelnym aktu zaszczyt cessyi.

Art. 13. Właściciel Listu, gdyby udoskonalenie iakowe, to, jest, nowe środki wykonawcze w wynalazku swoim zaprowadził, mocen będzie w sposób wyżej opisany udać się do Władzy właściwej końcem uzyskania na takowe udoskonalenie nowego oddzielnego listu.

Art. 14. List przyznania upada: imo. W drodze Administracyney, za uchwałą Komisji Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji.

a) Skoro wynalazca nie podał opisu prawdziwego i zupełnego środków wykonawczych wynalazku swojego, albo jeżeli nowych środków używając, takowych opisu nie przysłał.

b) Gdyby w przeciągu miesięcy sześciu od otrzymania Listu nie uskutecznił wynalazku swojego i nie usprawiedliwił się z przyczyny opóźnienia.

zdo. W drodze sądowej, gdyby własność wynalazku sądownie zaprzeczona i zaprzeczenie udowodnionem zostało, bądź dawniejszem używaniem, bądź złożeniem opisów wcześniejszych drukowanych i ogłoszonych.

Art. 15. Każdy List wynalazku lub udoskonalenia przez nas wydany, obwieszczony i w Dzienniku Praw umieszczony będzie.

Uskutecznienie postanowienia tego Komisji Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji, polecamy

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney d. 11 miesiąca Marca 1817 r.

(Pod.) *Zajczek.*

W Zast. Minis: Spr. i Radca Sek: St. Jen: Br. Wew: i Pol: Radca Stanu (pod.) *Kossecki.*

(pod.) *Staszic.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Jen. Br. (podp.) *Kossecki.*

Za zgodność:

Aug. Karshi.

Dyrekcya Generalna Dóbr Rządowych.

Podaje do publiczney wiadomości, iż następujące Dobra Koronne i Skarbowi powrocone jako to:

a) w Woiewództwie Mazowieckiem.

1. Ekonomia Brysk. — 2. Ekom. Głuchów. — 3. w Ekonomii Potycz, Folwarki Wrociszew i Starawarka.

b) w Woiewództwie Płockiem.

4. w Ekonomii Boryszewo pod Płockiem. — Woytostwo Bielsk — Folwark Cekanowo pod Bielskiem.

c) w Woiewództwie Augustowskiem.

5. Ekonomia Wilkowiszki.

d) w Woiewództwie Krakowskiem.

6. Ekonomia Olsztyn. — 7. Ekonomia Rokitno.

W miesiącu kwietniu r. b. od S. Troycy r. b. na lat 3 lub w miarę okoliczności, na dłuższy czas, z wolney ręki wydzierżawione być mają, tym, którzy najlepszą udowodnią kwalifikacją zasadami przez Rząd przepisaną, i warunki tak ogólne jako i szczególne przyymą. — Wybor zaś między kwalifikowanemi osobami w czasie konkurencyi, iedynie do decyzyi wyższej Władzy należec będzie.

Czas zaś od dnia 14 do 19 Kwietnia przeznaczony jest do roztrząśnienia dowodów kwalifikacyi konkurentów.

W Warszawie d. 21 Marca 1817.

Radca Stanu Dyrektor Generalny
Okołów.

Sierszewski.

Dyrekcya Generalna Dóbr Rządowych.

Podaje do publiczney wiadomości, iż następujące Dobra Narodowe, jako to:

a) w Woiewództwie Mazowieckiem.

1. Ekonomia Zdziechów. 2. Ekonomia Pass. 3. w Ekonomii Brześć, folwark Koszanowo.

b) w Woiewództwie Kaliskiem.

1. Ekonomia Wiewiec. 2. w Ekonomii Wiewiec Poddzierżawa: Dworszowice, Dupice i Stara - Brzeznicza. 3. Ekonomia Czarnocin. 4. w Ekonomii Powidzkiej, folwark Ostrowite Kapitulne.

c) w Woiewództwie Łódziem.

1. w Ekonomii Bawilno.

a) Karwosiek Kapitulny. b) w karyuszowski folwark. c) Dominikański folwark. d. Kollegiacki folwark.

2. w Ekonomii Brańszczyk.

a) Folwark Wyszkowo.

3. w Ekonomii Górki.

a) Poddzierżawa, Chmielowo. b) Poddzierżawa Moszyna. c) Poddzierżawa Białowicza Woytostwo. d) Poddzierżawa przewoz pod Pultuskim. e) Poddzierżawa, prowent w mieście Pultusku.

d) w Woiewództwie Augustowskiem.

1. Naddzierżawa Ekonomii Macków, w teyże Poddzierżawa Petele i Boyniszki. 2. Naddzierżawa Ekonomii Kadaryszki. 3. Naddzierżawa Ekonomii Bartniki. 4. Naddzierżawa Ekon: Sereie, w teyże Poddzierżawa Podlipki. 5. w Ekonomii Łabno Poddzierżawa Lipsk i Krosno. 6. w Ekonomii Krakopol: Poddzierżawa Michniewo.

e) w Woiewództwie Podlaskiem.

1. Dobra Narodowe: Grochów. 2. Sobienia Biskupie. 3. Parezew. 4. Wróble i Warogocin. 5. Razna. 6. Sobibar.

f) w Woiewództwie Sandomierskiem.

1. Dobra Narodowe Kuźnica. 2. Nowy Dwór. 3. Mirów.

g) w Woiewództwie Lubelskiem.

1. Szidniki mały i wielki. 2. Przytoczno i Łysoyki. 3. Starostwo Rostockie.

h) w Woiewództwie Krakowskiem.

1. Starostwo Rabsztyn. 2. Star. Wislica. W Miesiącu Kwietniu r. b. od 1 Czerwca r. b. na lat 3, lub w miarę okoliczności na dłuższy czas z wolney ręki wydzierżawionemi być mają tym, którzy najlepszą udowodnią kwalifikacją zasadami przez Rząd przepisaną i warunki tak ogólne jako też i szczególne przyymą.

Termin do roztrząśnienia kwalifikacyi wyznacza się od 14 do 19 Kwietnia r. b.

Wybór między równie kwalifikowanemi pretendentami zależec będzie iedynie od decyzyi wyższej Władzy. — W Warszawie dnia 22. Marca 1817 r.

Radca Stanu Dyrektor Generalny
Okołów.

F. Malewski, S. J.

Wypis z Rozkazow dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzawicowskiej. Mości W. X. Konstantego.

Dnia 18 Marca 1817.

Za Naywyższym Rozkazem.

Umieszczony zostare

W korpusie Weteranów: Z pułku 2go piechoty liniowej, Major Andrzej Bleszyński, z przeznaczeniem do kompanii 301ey.

*Otrzymują żądane dymissyie
dla interessów familiynych*

W piechocie: Z pułku 5go liniowego, Porucznik Jacenty Mroczek. — Z pułku 6go liniowego, Porucznik Stanisław Skarbek, i podpor: Maksymilian Kindler. — Z pułku 4go strzelców pieszych, Kapitan Franciszek Młocki, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla słabości zdrowia

Z pułku 3go liniowego, Kapitan Adam Oryński, w stopniu Majora, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 4go liniowego, Porucznik Józef Bąblewski, z pozwoleniem noszenia munduru.

W jeździe: Z pułku 2go strzelców konnych, Podporucznik Julian Łabuński. — Przykommenderowany do tegoż pułku, Podporucznik Jan Godlewski.

W nagrodę zasług

Z pułku 2go Ułanów, Podofficer Słupnicki, w stopniu Podporucznika.

Otrzymują dymissyią z pensyją

W piechocie: Z pułku 1go liniowego, Kapitan Leon Raczyński.

Dnia 21 Marca 1817.

Za Najwyższym Rozkazem.

Wchodzi w służbę i umieszczony zostaje

W jeździe: Z dawnego pułku 19go Ułanów Major Roztworowski, w pułku 1szym strzelców konnych.

Przeznaczony zostaje

W jeździe: Z pułku 3go Ułanów Podporucznik Porębiński, do pełnienia obowiązków Adjutanta polowego przy Jenerale Brygady Przebędowskim, nie przestając liczyć starszeństwo swoje w wspomnionym pułku.

Otrzymuje żądaną dymissyją

dla interessów familiynych

W piechocie: Z pułku 2go strzelców pieszych, Kapitan Andrzej Duchanowski,

z pozwoleniem noszenia munduru.

*Otrzymują pozwolenie noszenia ozdob
Kawalerów orderu Obojga Sycylii*

W jeździe: Z pułku 3go strzelców konnych, Major Błędowski, Kapitanowie Radziwiński i Kiecki. — Przykommenderowany do pułku 1go Ułanów, Major Gieraldowski.

Otrzymuje dymissyją

W piechocie: Z pułku 1go strzelców pieszych, będących na reformie Podpułkownik Suchodolski.

Z Londynu d. 14 Marca.

W mieście Manszestrze zaszło osobliwe zaburzenie, na którego usmierzenie musiano użyć wojskowej pomocy. Zwodziciele ludu chcieli tam nasładować niebezpiecznego niegdyś dla Londynu Przywódcę Jack Cade. Wyszedł on z Londynu z 20,000 ludzi najniższej klasy, i stanął obozem na polu pod Blackheath, a gdy tey kupie głód dokuczył, rzuciła się do rabunku naprzód okolice, potem stolicy. Podobnymże sposobem wszelka tłuszczała w Manszestrze zwołana została przez kartki do stawienia się w d. 10 Marca pod kościołem S. Piotra, i udania się stamtąd do Londynu dla podania w całym składzie próśby Xciu Rejentowi, która otworzyć mu miała oczy. Jakoż zetrąto się do 40,000 ludzi, z których większa część miała na plecach weiniany koc i żywność. Nim iednak hersztowie potrafili wnieść iakową propozycyją, zostali pochwyconemi. Lud pozbawiony swoich hersztów niewiedział co miał czynić. Większa część rozeszła się do domów; inni udali się do Londynu, ale zastawszy most wojskiem osadzony. wrocili się iedni, drudzy przebyli miatką rzekę i zaszli aż do Macclesfield; ale gdy i tu zastali wojsko, które ich wstrzyma-

ła, zwrocila ich się większa część. Uwięziono jednak do 200 osób, pomiędzy którymi znajdują się główni mówcy. Mowy ludu Manszesterskiego znajdowali się na wozie, który dragonija otoczyła i razem poymała. W dniu tym kupa ludu w Manszestrze pomnożyła się od 40 do 70, 000. Zrzczonego miasta przybyło tu kilkunastu urzędników dla zdania sprawy o zaszłym tam zdarzeniu. Zwolanie ludu Manszestrze podpisane było przez Drukarza Ogden, który od dawna uchodził już za mowę ludu. Nim jednak mógł się na zgromadzeniu pokazać, został jeszcze w łóżku uwięzionym. Oprócz niego uwięzionymi zostali Drummond, Johnston i Bagulay, jako główni dowodcy tłumaczkowej wyprawy.

Zgromadzenie ludu na rynku Westminsterkim zakończyło się wczoraj spokojnie. Uchwalono adres o oddalenie Ministrów. P. Burdett, Lord Cochrane i Major Cartwright wychwalonemi zostali jako cuda świata, poczem rozeszło się całe zgromadzenie. P. Hunt zamilkł, a przynajmniej nie dał się tu słyszeć.

Uwięzione w Glasgowie 14 osób obwinione są o zbrodnię stanu i przeciwną prawu przysięgę.

Wiele tak zwanych klubów jedności rozwiązały się same po niektórych miastach.

J. Cesarzewicowska Mość W. Xże Rossyjski Mikotaj odjechał dziś z Londynu do Dowru. Uda się stamtąd, nie wstępując do Paryża, do Flandryi i do Rossyjskiej głównej kwatery w Maubuge. Znajdować się będzie na popisie woyska pod Maubuge, potem uda się do Berlina, i t. d.

O zdarzeniach w Chinach i Kantonie

nie mamy dalszych doniesień. Związek nasze jednak z tym kraiem są wielkiej wagi, osobliwie dla handlu herbatą.

W tych dniach odbyło się w Winszestrze zgromadzenie ludu, dla ułożenia adresu do Xcia Rejenta z powodu uszłego niebezpieczeństwa. Cobett, Cochrane i Hunt znajdowali się na niem dla kierowania w swoim sposobie umysłami, lecz wygwizdanemi i wyszydzonemi zostali. Cobett przyprowadził z sobą wielu stronników, którzy go nakoniec po wyszedzeniu przez prawdziwych obieraczów, na starem krześle do gościnni pod Łabędziem zanieśli.

Lord Grosvenor wniósł d. 11 Marca w wyższej izbie o zniesienie Intratnych urzędów bez obowiązków, i mówił przy tej okazji, iż wniesione niedawno bille ścisnają prawa narodu. Lord Liwerpool (Minister) usprawiedliwiał rzeczone bille i oświadczył się przeciw tego wnioskowi, który też większością 45 przeciw 5 głosów odrzucony został. — W niższej izbie wniósł d. 12 Kanclerz skarbowy o pozwolenie wystawienia na terażniejszy rok za 18 mill. f. szt. skarbowych biletów, co uchwalono. — Lord Cochrane żalił się na plebanów w Hamshire, iż na ostatnich zgromadzeniach nie dopuszczali do głosowania właścicieli domów. Nazwał Xięży hersztami trwogi; lecz wyśmiany został, i oświadczył nakoniec, iż całe nieszczęście stąd pochodzi, że mu nigdy mówić nie pozwalają. — Mowca izby doniósł że wniesione przez P. Burdett 527 próśb przyrzec kazał, i dowiedział się, że większa ich część, to jest 468 są drukowane, a inne nieprzyzwoite zawierają wyrazy. Wszczęły się z tego powodu spory, podczas których P. Burdett, podług swego

zwyczaj, wystawiał reformę parlamentu jako nieodzowne lekarstwo. — D. 13 P. Brougham wniósł naganę systematu handlowego teraźniejszych Ministrów. "Zmniejszenie się naszego handlu (rzekł) uderza w oczy, gdy zważemy, iż w roku przeszłym wyszło i weszło przeszło o 826,000 beczek wartości mniej towarów niż po inne lata i że do 4770 okrętów jest nieużytych. Sukienników w Iorkshire zostaje żłta część bez pracy. Taką samą okoliczność zachodzi w żelazowym handlu, a mianowicie w Birmingham. W bawelnianych rękodzielniach gorzej jeszcze dzieje się, bo z 13 szyl. 6 penców zmniejszono robotnikom płacę do 4 szyl. i dlatego większa ich część żebrze iatmużny. Pojedyncze odnogi handlu cierpią w podobnymże stosunku. Z 3000 zegarmistrzów w Londynie czwarta tylko część ma robotę. Tamże zostało bez roboty 18,000 krawieckiej czeladzi. Teraz dopiero okazała się niechęć przeciw machinom, o czem przekonywają leżące na stole prośby. Pytałem się i dowiedziałem, że płaca tak jest teraz mała, iż fabrykańci, używający rąk ludzkich, po tej samej cenie mogą dać swoje roboty, iak ci, którzy używają machin. Nawet co do pieniędzy zachodzą wielkie trudności. Szlachetny Lord w inoey izbie (Liverpool) mniemał, iż papiery podniosły się z powodu zawieszenia prawa Habeas Corpus; lecz bardzo się pomylił; jeżeli podniosły się, tedy nastąpiło to z urzędowego doniesienia o uknowanym wielkim spisku przeciw rządowi, i czas ich podniesienia okaże, że prawdę mówię. (Uśmiech.) Lecz poź znaczy to podniesienie się papierów? Komuż to ulgę przyniesie? Możeż właściciel dóbr pożyczyć teraz pieniędzy na mniejszą prowizyją? Możeż ku-

piec łatwiej otrzymać kredyt? Nic ztego wszystkiego. Kapitaliści wkładają swoje pieniądze w papiery lub pożyczają je za granicę, ponieważ nie mogą ich w kraju użyć. Twierdzą, że to są naturalne skutki z przyścia z stanu wojny do stanu pokoju. Zgadzam się na to w niektórych względach; widzę iednak, iż źródło złego pochodzi z przewrotney zasady Ministrów, zachęcającey wywóz, a sprzeciwiającey się przywozowi. Przez swoje ograniczenia zniszczyli Ministrowie wszelkie odnogi handlu. Kraj może podostatkiem posiadać pieniędzy, ale niema ani ruchu, ani zatrudnienia. Norwegia, która dawniej za 400,000 f. szt. rękodzielnych towarów pobierała, nie teraz nie bierze, ponieważ zakazaliśmy wprowadzać żelazo i drzewo, a przecież nie polepszyły się przez to żelazne nasze rękodzielnie. Nakazaliśmy białem, iż okręty tylko Angielskie dowozić mają potrzeby żywności i drzewo do naszych osad; ale Ameryka wiedząc, iż osady muszą te potrzeby od niej brać, wydała bill, iż tylko na Amerykańskich okrętach mogą być wywożone. Cierpi zaś ua tem naywięcej osadnik, bo za to wszystko musi drożej płacić. Daleko nierozsądniejsza jest jeszcze polityka Ministrów względem południowey Ameryki. Wywóz z południowey Ameryki wynosi 18 mill. f. szt. a ludność iey 17 mill. Wszyscy ci ludzie chętnieby z nami handel prowadzili i za mieniali swoje płody za nasze. Otworzyły się przedziwne dla nas widoki, lecz zniszczyła je nauka prawnośc. (Słuchaycie! Słuchaycie! wołano.) Przez miłość do Ferdynanda VII odsunęliśmy wszystkie handlowe widoki i sami siebie pokrzywdziliśmy. (Słuchaycie! Słuchaycie!) W roku 1814 podpisaliśmy dodatkową umowę, mo-

cą której południowa Ameryka wrócić ma do Hiszpanii. Lecz skądże te względy dla Hiszpanii, która nie zniosła u siebie handlu niewolnikami, i wedle upodobania zatrzymuje przeznaczone do południowej Ameryki nasze okręty i każe sobie za to po 8½ od sta płacić., — P. Robinsa zgadzał się na zmniejszenie się handlu; ale że nie można temu od razu zapobiedz i potrzeba oczekiwać skutku pokoju, radził zatem przystąpienie do dziennego porządku, co większością 108 przeciw 63 głosów postanowiono. Posiedzenie to trwało do godziny iszey z północy.

Gazeta Morning-Chronicle ogłosiła list następujący, który z rozkazu Napoleona przesłany miał być przez Jenerała Hr. Montholon do Pana Hudson Lowe, Gubernatora Angielskiego na wyspie S. Heleny:

„Odebrałem, Jenerale, traktat pod d. 3 Sierpnia 1815, który między N.N. Królem W. Brytanii, Cesarzem Austriackim, Cesarzem Rossyjskim i Królem Pruskim zawarty został, wraz z listem W.Pana z d. 23 Lipca. — Cesarz Napoleon protestuje się przeciw osnowie tego traktatu. Nie mieni się być jeńcem Anglii; gdyż złożywszy dostojność swoją w ręce reprezentantów narodu na rzecz swojego syna, udał się dobrowolnie do Anglii, dla życia tam prywatnie pod opieką praw Angielskich. Zgwałcenie jakiegokolwiek ustawy nie może nadawać prawa. Osoba Cesarza Napoleona znajduje się teraz w mocy Anglików, ale nigdy nie była w mocy Austriaków i Prusaków, i tego nawet Mocarstwa nie może nazwać się prawem jeńcem, bo sam oddał się pod jego opiekę. — Umowa d. 2 Sierpnia w 15 dni potem zawarta, gdy Cesarz znajdował się pod brzegami Anglii, nie ma mo-

cy prawney, i wystawia tylko widok spiknięcia się 4ch Europejskich wielkich Mocarstw na pogębienie iednego człowieka. Gdy Cesarze Austriacki i Rossyjski, i Król Pruski nie mieli żadnego prawa do osoby Napoleona, nie mogli zatem względem niego stanowić., — Dalej żali się, że na wyspie S. Heleny nie dają mu tytułu Cesarza ale tylko Jenerała, że zabroniono mu miewać wiadomości od swojej małżonki, matki, syna i braci, że nie dopuszczają do niego ani gazet Angielskich, ani Francuzkich, iedney tylko gazety Times odbiera czasami oddzielne Numera. Nie dozwolono mu korrespondować z Xięgarzem Londyńskim, od którego mógłby mieć potrzebne mu książki, a osobliwie tyczące się ostatnich w Europie zdarzeń. Wyspa S. Heleny leży o 2000 mil Francuzkich od Europy, a 500 od stałego lądu, ma 10 mil obwodu, jest razem naygorątszą i naywilgotniejszą okolicą w świecie. Sypialny pokoy Napoleona jest tak mały, iż ledwie mieści się w nim łózko. Dostał naypodlejsze żywności, i t. d.

Tutejszy Drukarz Ridgway wydrukował powyższy list z wstępem P. Santine, odźwiernego gabinetowego Bonapartego, który tu przybył, ponieważ Bonaparte nie ma już gabinetu. Santine mówi w tem piśmie, iż chała Bonapartego pokryta jest papierem posmarowanym smolą, który przemaka. Szczury popsują wszystkę jego bieliznę; kiedy ie biegną szczury pomiędzy jego nogami. Nie prawda, iakoby zbudowany był w Anglii z wielu pokojami dla niego dom. Admiral Cockburn miał dla Bonapartego uszanowanie i on z niego był kontent; ale Gubernator Lowe przykro się z nim obchodzi. Często brakuje mu nawet żywności. Nie raz musiał Santine kupić owcę za 4 gwineie, a często kupował ma-

ślo, chleb, iaja, 1 t. d. użon żołnierzy Angielskich. Dostają tylko na dzień butelkę wina i tyleż Bertrand, i t. d. To wszystko zniewoliło go do sprzedania swoich sreber. Jeżeli Santine nie nstrzelił z rana parę gołębi, tedy nie miał Bonaparte śniadania. Angielski lekarz oświadczył, iż Bonaparte przy swoich cierpieniach nie pożyje więcej iak rok. Z Gubernatorem Lowe tak dalece poróżnił się Bonaparte, iż powiedział mu, że więcej go widzieć nie chce, sbyba w ten czas, gdy odbierze rozkaz zabicia go, i chętnie na owczas nadstawi mu pierś.—Santine jest Korsykanin, znajdował się przy Bonapartem w wszystkich wielkich bitwach, potem udał się z nim na wyspę S. Heleny.

2 Paryża d. 14 Marca.

D. 12 przyjął Król deputacyją od izby Parów, a po niej deputacyją od miasta Bordeaux. J. K. Mość jest zupełnie zdrowy i z łatwością chodzi.

Akademiia Królewska umiejętności mieć będzie d. 17 doroczne publiczne posiedzenie.

Monitor zawiera ustawę pod d. 12 b. m. mocą której w roku 1817 wybierane będą przypadane do podatków gruntowego, osobistego, ruchomego od okien i drzwi dwie nowe 12te części, wraz z przydanemi ustawą d. 20 Grudnia 1816 z 4ma dwunastemi częściami.

Drugi sąd Paryżki zatrudni się w przyszłym tygodniu sprawą Jen. porucznika Grouchy, gdyż sąd rewizyjny zniósł przeciw niemu wyrok 1go sądu, iako sądu nieprzywzwoitego.

Przeszło 100 kupców Strazburskich podali Królowi prośbę, w której przekładają, iż zniesienie tabacznego rękodzielni Królewskiej i dozwolenie zakładania prywatnych,

więcej krajowi przyniesie zysku niżeli monopolium.]

Zaburzenia w Bretanii nie są jeszcze usmierzone, owszem zdają się powiększać. Zielona kokarda w Renn jest ciągle znakiem łączenia się. Cel tych zaburzeń nie jest z resztą wiadomy.

Pisma tutejsze donoszą, iż rząd Francuzki kupił pałac Brienne od Pani Maryi Letycyi Raniolino, wdowy po Karolu Bonaparte, za 852,333 fr.

Przez przybyty z Kantonu do Marsylii statek odebrać miano interessujące wiadomości o państwie Chińskiem, (za których pewność jednak ręczyć nie można.) Podług wielu listów rozmaite sekty przerywają ciągle po prowincyiach spokoyność, a w stolicy samey lud do rokoshu podniecaia. Prześledowania Chrześcian bynajmniej się nie zmniejszyły, owszem ciągle się powiększają, sekta czerwonych Fakirów zdaje się wszędzie rokosh wzniecać i wpływ iey jest przeważający. D. 3 Paźd.: (zdaje się że 1815) przybył wielki Kollao do Kantonu i zatrzymał z rozkazu Cesarza wszystkie obce okręty w porcie, pod pozorem, iż znajdują się na nich nowiciele religiy. Istotnie zaś szło o to, iż Bożyszczka w wielkiej Pogodzie Pekińskiej znieważonemi zostały. — Missyjonarze Chrześcianscy wstrzymali w Chinach pomor dzieci na ospę przez zaprowadzenie szczepienia krowiey ospy. Dwoje dzieci Cesarza uratowali tym sposobem. Trybunał historyczny zapisał u siebie to zbawienne leczenie. Wezwani do palacu Cesarskiego Missyjonarze byli Andrzej Mellini, Włoch, i Jakób Locard, Francuz, z rodziców Irlandzkich. Cesarz podpisał edykt zalecający szczepienie krowiey ospy czerwonym pęzlem, na znak, iż jest ustawą państwa.

DODATEK
DO N^{RO} 27.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 2 KWIETNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Towarzystwo Dobroczynności M. W. Krakowa, przeniknione żywą wdzięcznością dla Przyjaciół Ludzkości, składa publiczne podziękowanie Wielmożnym Miłkowskiemu, Bochenekowi, Nowakowskiej, amatorom; tudzież Hermanowi, Kracerom, bratu i siostrze, Gorączkiewiczowi i Krzyżanowskiemu, artytom Muzyki, oraz całej Akademii Muzykalnej, którzy za łaskawym pozwoleniem miejsca teatralnego od J. W. właściciela uzyskanym, na korzyść ubogich osadzonych w domu schronienia, raczyli poświęcić prace swoje przez złożenie wielkiego koncertu tak w śpiewach Włoskich, jako też instrumentalnych solach, z największym całym Publiczności oklaskiem dnia 26 Marca r. b. wykonanych.

- 2 Moguncyi d. 15 Marca.

Gazeta tutejsza zawiera pod napisem kraj Niemiecki, co następuje:

" Kiedy w Hiszpanii zbierała okręty dla przewiezienia 15,000 wojska przez Ocean, który niegdyś pochłoniął ogromną flotę Króla Filipa; kiedy spodziewała się nie dać upaść gmachowi starodawnej samowładności; kiedy we Francyi czekała się kwi-

tnieniem drzew, pozbyciem się 30,000 gości i powrotem do teatru Panny George; kiedy na wyspie S. Heleny gniewnego Cezara na teatr zapraszała; kiedy w Anglii usiłują jedną ręką podnieść upadający kredyt, a drugą rozgrzewają żelazo przeciw spiskom; podczas wszystkich tych zdarzeń zaszczepiają Niemieckie góry w okolicach Frankfortu mruczeć. Czegoż żądać mogą te niespokojne gór duchy? Czyliż także opanowało ich niezmordowanie ducha czasu, który wszystkie klęski oprost nudoty znieść może? Wątpimy, aby nam przystało czynić duchom jakowe pytanie; ale że lubimy w dolinach naszych spokojność, przeto nie może być dla nas rzeczą obojętną, gdy nawet góry tracą inż przykładną swoją cierpliwość. Dobra matka Natura powinaby nas przynajmniej dopoty oszczędzać, poki sami nie staniami się spokojniejszymi; bo gdyby do niaładu Niemców w moralnym i politycznym świecie, przymieszało się jeszcze zaburzenie żywiołów, tedy koniec świata Junga Stillinga nie byłby tak odległym jak sądzimy. Gdybyśmy za czasów Pliniusza

żyli, tedy zjawienia na widokragu naszym zmusiłoby nas do uciekania się o ich wykład do Xiąg Sybilijskich; lecz niestety po ich zagubieniu, pokazała się unas kupa przepowiadaczy przyszłości, gdyby wółów na górze, chociaż nie jedno inaczej się staie, iak oni przepowiedzieli. Dawniej poki Niebo zostawało w ścisłym związku z ziemią i bez niego nic się stać nie mogło, konstelacyia była względem przyszłości zdrayczyną; ale gdy ziemia stała się samowładczyną i Niebo obchodzi ją tylko ze względu ciekawey umięłności, od tego czasu zdaie się, iż stało się dla niej obojętnem. Słońce unosi się nad nią z zabrudzoną twarzą i plamami, chmury nie aostaią iak dawniej w przyzwontey odległości, a wiatry staią się codziennie zuchwalszemi. — Może jeszcze ogon komety przytchnie do twarzy i nie iednego słuchu i wzroku pozbawi. Lecz to byłaby za gruba nauka, i przecieraby Gordyyski węzeł wszystkich prawodawczych zgromadzeń, ale i tak przysiądz nie można, że chociażby tuzien narodów spłaszczonych do ziemi został, reszta stanie się rozumnieyszą i kontentnieyszą. Rozga losu iuż nas potężnie ochłastała. Krzyczemy na razy, ale nie porzucamy naszych nałogów. Do Swiętyni sprawiedliwości, która nam ledynie dać może opiekę i przytułek, leziemy iak ślimaki; nie którym nie podobai się nawet wolna ta pielgrzymka, siadaią na ślepego rozbukanego konia stroniectwa i cwałuią do ciemnych iaskin samowolności lub anarchii. Nie czytaiąc nawet Xiąg Sybilijskich, przepowiedzieć z pewnością można, iż tylko przy osiągnięciu powyższego godnego ludzkości celu spodziewać się można spokoyności i szczęśli-

wości; ale przy narowach, do których nasze pokolenie zdaje się przywiązywać, nie można tego oczekiwać. Jeżeli uwierzemy, że duchy gór na to wzdychaią i mruczai, tedy przyznać im potrzeba, iż nie czyniā tego niesłusznie; lecz niektóre polityczne nasze duchy mało na to zważaić będą. Zdaią się oni mniemaić, iż ostrą brońiā łatwo obronić się można przeciw ostrem słowom. Lecz nie powinni zapominać, iż broń bezprawia łatwa się przytępia, a słowo sprawiedliwości ma wiecznā ostrość. Jeśli pierwsza skruszyła się nawet w rękę Napoleona, któż nią szczęśliwiey nad niego, któremu tak dłuogo sprzyaiło szczęście, kierowaić potrafi? Zapytać się jeszcze możemy: kto nią po nim będzie chciā i jeszcze kierowaić? Sądziāc iednak po wyniosłych twierdzeniach i grożących artykułach, wierzyłoby niemal należało, iż iego tylko ciało zbaydnie się na wyspie S. Heleny, ale Machiawelski iego duch podzielony na czāstki, pozostał się w Europie. Lecz szczęściem, że te czāstki weszły tylko do głow, które nie sā stanowiącemi, rzuciā tylko kamienie pod koła wozu tryumfalnego sprawiedliwości, ale go zatrzymać nie potrafiā, skoro ludy zapręgā się do niego, wezwā swoich Monarchow do prowadzenia ich na przód, i rzeknā: "Precz z podszeptaczami, z których ust zionie tylko samolubstwo, niezgoda i wyniosłość! „ Na owczas duchy gór Niemieckich zawołaiaj: brawo! a nad seymem związku Niemieckiego unosić się będzie obywatelska korona.

Z Madrytu d 24 Lutego.

Między naszym i Portugalskim Dworem zaszło nieiakie poróżnienie, i iak mówiąz ubraia się Portugalia. Osada w

Elvas znacznie zmocnioną została, i kilka Portugalskich pułków stanęło z tamtej strony Gwadiiany. Z naszej strony też samo czynią: na granicy prowincyi Leony stanęło woysko; osady w Badaioz i Valadolidzie nakazano zmocnić i magazyny żywności napelnic. Słychać nawet, iż wielka wyprawa do południowej Ameryki póty nie me odpłynie, póki wszystkie sprzeciżki o granice tak w Ameryce iako i Europie załatwione nie zostaną, co zapewne między obiema pokrewnemi Dworami wkrótce nastąpi.

Z Włoch d. 7 Marca.

Nowo obrany w Wenecyi Patriarcha, Prymas Dalmacyi, &c. wykonał d. 1 b. m. przed tamtejszym Gubernatorem Hr. Geos przysięgę wierności, a nazajutrz rozpoczął swóy patriariat w kościele S. Marka.

Listy z Trypolu donoszą o zaburzeniach w tym kraju, i że Dey kazał 5 herztom głowy uciąć. Zapewniają, iż ten Władca rządzić chce swoimi poddanemi na sposób Europejski; usiłując ukrócić despotyzm woyskowy i nadać władzom cywilnem poszanowanie. Pomiędzy innemi poczynionemi odmianami przywodzą zniesienie prawa, dozwalającego mężowi zabić nawet żonę, bez odpowiedzialności za zabójstwo. Anglicy zwiedzają teraz często Atrykę i chwają bardzo te o Deja.

Z Brukseli d. 16 Marca.

Na chrzest syna Następcy tronu oczekiwane tu są obie owdowiałe Xiężne Oranii i Brunświcka. Trzymać go do chrztu będą Xże Rejent z Królową Angielską, Cesarz Alexander z Xżną wdową Oranu, Król Pruski z Królową Niderlandzką, Xże Nassau Weilburg, &c. &c. Z powodu tey uroczystości ogłoszone zapewne zostaną nowe postąpienia; cywilne i woyskowe.

Baron van der Bora ma bydź do Rzymu posłany, dla ułożenia się względem spraw duchowieństwa Katolickiego w naszym kraju.

Jeden z tutejszych mieszkańców miał mnóstwo krzyżów Napoleońskich i nie mógł ich za żadną cenę sprzedać. Przyszło mu na myśl przebrać cudzoziemca za jenerała. Ten udał się do pierwszego z tutejszych złotników, pytał się o krzyże Napoleońskie do Ameryki, za mówił ich wiele i dał mu 100 fr. zadatku. Złotnik zakupił zaraz cały proponowany mu nieraz zapas krzyżów i oczekuje dotąd na rzekomo Amerykańskiego Jenerała.

Na drodze z Etterbeck znaleziono ubiór biały Domino krwią zbroczony i szpada przepchnięty, lecz dotąd niedocieczonego tego zabójstwa.

Powracające z Francyi części woyska Pruskiego idą przez Trewir i Koblentz do kraju swego.

Od brzegow Mems d. 19 Marca.

Hr. Lepel, poseł Elektora Heskiego przy seymie Niemieckim, złożył d. 13 b. m. protestacyją w imieniu swojego Pana przeciw wyrokowi seymu względem nabywcy dóbr skarbowych za byłego rządu Westfalskiego w tym kraju, Hofmanowi, twierdząc że ta sprawa do seymu nie należy. Protestacyia ta sprawiła wielkie wrażenie i dla odpisania na nią będzie w niedzielę nadzwyczajne posiedzenie.

I dnia 6 Marca było w Minchen ważne posiedzenie rady stanu, na której Król przyszedł, i przepisaniem na niego bydź miało iak dalece rozciąga władza każdego Ministra.— Królewicz następcą tronu Bawarskiego uda się wkrótce do wód Fisańskich we Włoszech. — Wszystkie władze, które znajdowały się w Aszafenburgu, a nawet

sąd appellacyjny przenieść się mają do Wirzburga.

Do Frankfortu nie nadeszła ostatnia poczta z Włoch, dla wielkiego zapewne sniegu.

Sejm Saski ma być wkrótce w Dreźnie zwołany.

W. Xze Meklenbursko-Strelicki przybył do Kassel.

Z Stuttgardu d. 15 Marca.

Tak Książęta, jako też Hrabiowie, członki rycerstwa i szlachty zasiadające w stanach złożyły Królowi przez addressa podziękowanie za ustalenie prawnych ich stosunków.

Mito jest wszystkim, że posiedzenia naszych stanów są publiczne. Pisma tu teysze bętaszają ich czynności, i oprócz tego zaczęły wkrótce wychodzić Dziaryusz ich posiedzeń. Król ma być proszony o obszerniejsze miejsce dla stanów, aby więcey słuchaczów znajdować się mogło na ich posiedzeniach. Najpierwsze zaszło pytanie czyli Królewscy tajni radcy zasiadać mają na posiedzeniach stanów? Wy-

znaczona w tym celu kommissyja wniosła, iż przez czas roztrząsania projektu konstytucyi zasiadać mogą, z warunkiem jednak, aby oddalili się, gdy przyydzie do głosowania, jako też nieznaydowali się na tajnych posiedzeniach stanów.

Z Manheimu d. 15 Marca.

Radca nadworny Böckmann w Karlsruhe postrzegł znouu w tych dniach 40 plam w słońcu.

Podczas potężnego, wichru w nocy z d. 2 na 30 b. m. upadła niedaleko naszego miasta na ziemię wiekła bryła ognista z powietrza z łoskotem i zostawieniem feturu siarki.

Unia 31 Marca i Kwietnia 1817.

Cena ebow ratwe o gatunka na Targu w Krahowie sprzeżawnych.

	1.	2.	3.	4.
	<i>Zł. gr.</i>	<i>Zł. gr.</i>	<i>Zł. gr.</i>	<i>Zł. gr.</i>
Korzec	42	41	40	35
Ps. rębicy	32	30	29	38
— Zyta	25	23	21	19
— Jęczmienia	11	11	10	10
— Owsa	54	50	46	42
— Jagiel	26	24	22	20
— Grochu	34	32	30	28

DONIEŚ EN A.

W roku 1816 miesiącu Listopadzie zaginęły dwa rewersa, jeden na Duk: 100, drugi na Zyta korcy 15, pierwszy z podpisem Rarus Weiner, drugi Moczyz Rabinowicz; ktoby więc takowe znalazł na żaden użytek służyć mu nie mogą, i odtąd swój walor tracą.

Gdy W. Mateusz Zukowski dziedzie wsi Donatkowie w Wolewództwie Prąkowskim, a w Powiecie byłym Szkalbmierskim dziś w obwodzie Mierhowskim leżących, w tym Miesiącu i roku bieżącym umarł. Przeto niżej podpisany, mając wierzytelnosci Urzędowemi i prywatnem opisami, sobie; tak od tegoż samego ś. p. W. Mateusza Zukowskiego, jako i jego Sukcessorów wszystkich pełnoletnich Hypotekowane, i nie hypotekowane, dla niepodanych Deklaracji od tychże Sukcessorów względem przyięcia dziedzictwa po zmarłym należące się. Ostrzega przeto podpisany, iżby nikt w układy z temiż Sukcessorami o nabycie ich spadku, po tymże zmarłym ich oycu, czy razem czy oddzielnie nie wchodził, gdyż takowe spadki są niżej podpisanego wierzytelnosciami obciążone; a zatym, każdy sam sobie szkodę z tąd wyniknąć mogącą z nie zaspokoienia niżej podpisanego przypisaćby musiał.

Ignacy Pruss Zakowski, jako Wierzyteln.

Wieś Kawęczyn pod Pinczowem w gruntach rędziny z lasem Dębowym i Sosnowym jest do sprzedania. Zyczący wnieść w takową czynność, zgłosi się do dziedzica tamże zamieszkałego.